Pochod do Novopazarska.

Konečně tedy, před samou zimou, odvážila se politika vídeňská učiniti na Východě krok další: postoupili od hranic bosenských ku břehům Limu.

Jak nepatrný jest ten kousek nedružné hornatiny co do rozměrův zeměpisných, přece celý svět napnutě sleduje kroćeje Rakouska v těch končinách, ono samo jde pak tentokráte opatrněji ku předu než druhdy chodívalo do velikých bitev.

Rozumíme oběma; i té opatrnosti neuvyklé, i tomu napnutí ciziny. Nejdeť tu o zisk několika čtverečných mil úrodné, výnosné země, ale jde tu o rozhodný šachovní tah, na němž závisí nesmírně mnoho. Kousek divokého, jedva prostupného horstva, jež obývá lid rovněž vzpurný a bojovný jako nevzdělaný a chudý, skalní spousta, po níž roztroušeno něco albánských vesnic, krajina tak bídná, že neposkytuje ani nejprimitivnější obživy—ta by věru nestála za tolik lopoty diplomatické i vojenské, kdyby neměla do sebe důležitost jiného druhu. Ale jako vedou se druhdy nejurputnější boje o nepatrnou šíjabinu, o jediný pahorek, jako vidáme v dějinách válečnictví, kterak celé armády rozbíjely si hlavy o neznačnou pokoutní tvrz—tak jest tomu i zde. Ono nehostinné zákoutí za jihovýchodní hranicí bosenskou má v plánech nynější politiky rakouské cenu nesmírnou: cenu pevnosti první třídy, z které doufá ovládati předně Srbsko a Černou Horu, pak ale i budoucnost Slovanstva na poloostrově balkánském vůbec.

Ano, takový význam má oněch sedm mil cesty od Čajnice ku břehům Limu, jež té chvíle pozvolna urazí 7000 mužů vojska rakouského pod generalem Milinkovičem. Tentokráte nejde Rakousko "spravovat", tentokráte jde obsazovati důležitou strategickou posici. A Turek sám je vede na ni, zřízenec sultánův Husni paša jest průvodčím této rakouské výpravy do země turecké. To mluví nade všecky illustrace. Druhdy říkávalo se, že Rakousko musí hleděti proniknouti onou hornatinou, aby se dostalo od Limu do poříčí Ibaru, kteréž by mu pak otvíralo obchodní dráhu přes Mitrovici na Soluň. Nyní se ukazuje, že nebylo to než holé předstírání, jímž měl se jednak získati svět obchodní, jednak ukonejšiti svět slovanský. Veškerá ona touha po Soluni nešla nikterak od srdce, i nesloužila k jinému, než aby se odvrátily zraky veřejnosti od vlastního cíle na nějž bylo zamířeno. A teprv když se znamenalo, kterak všechno líčení není nic platné, kterak ani Rusové ani Srbové nedají si naházeti prachu do očí, pustila se škraboška a Andráši koncem minulého měsíce doznal, že sice na kongresu berlínském Rakousko domáhalo se Novopazarska k vůli prokleštění dráhy obchodu svému na východ, ale že by bylo čirým nesmyslem chtíti touto hornatinou vésti kdy armádu na Soluň. Kudy však nemůže proniknouti armáda, tam má proniknouti obchod? Co svět světem, vždy bývalo naopak, vždy šla vojska napřed a obchodník za nimi. Doznal tím samým hr. Andráši tedy již také samozřejmě, že se nemyslí na žádné ražení dráhy průmyslu a obchodu našemu na Východ, že nejde Rakousku o přístav soluňský, dokud má pro styk s Orientem o mnoho značnější přístav terstský a nevěří, že by kdy o něj mohlo býti připraveno. Oč tedy jde? Od samého počátku o nic jiného než o strategické postavení na Východě.

Vidí se, že Turecku přes všechnu přízeň a záštitu štědrou, přes všechnu protekci mravnou i hmotnou není v Evropě absolutně více pomoci a života dlouhého. Kdyby je mohli dechem svým zahřáti zahřívali by, kdyby je mohli krví svou vzkřísiti k životu, křísili by je: ale vše marno. Jest to živel neschopný civilisace evropské, plemeno, které zde pouze táboří a které duch procitlé Evropy vyměšuje a zapasuje krok za krokem spátky do pravé vlasti jeho, do Asie. Toť proces, který děje se díky zmohutnělému Ruska silou železnou a nedá se více spáliti.

O udržení půlměsíce v nadvládě nad křesťany pobalkánskými nemůže býti tedy více řeči, "přítel" je ztracen, a oprosně ztracen a jde nyní toliko o jeho pozůstalost. Komu má takto připadnouti? Přirozeně posavadním obětím šavle turecké. Avšak těmi jsou na neštěstí Slované, Bulhaři, Srbové, Černohorci—a to je arci veliká závada před Hospodinem! Tomu se nesmí za žádnou světa cenu dopustit, to musí "evropská policie" zakročiti. A Rakousko majíc dosti peněz i času, může se uvázati ochotně v tu službu, může za ně i Angličany postaviti stráž na Limu, aby v den konečného sčítění se půlměsíce Slované nesáhli plně své vlastnictví.

"Nesmíme dopustit, aby Slované pobalkánští se spojili, nesmí se státi, aby četné jihoslovanských států se scelil a otočil kolem našich nohou." V těchto slovech Tiszových zahrnut jest celý smysl nynější politiky rakouské na Východě. Jest namířena proti jižnímu Slovanstvu jako bývala vždy; čelí proti Rusku jako čelívala od věků. Včera skoušela odvrátit Rumuny od Ruska, dnes skouší odvrátit Černou Horu od Srbska, a na zejtří dokročí na břeh Limu i zvolá hrdě: Tu stojím mezi vámi, a držím vás pod dostřelem svých děl...

Ano, ten jest smysl celého vtipu: žárlivost na vliv ruský, sahající od Bělehradu a Cetyně až ku pobřeží černomořskému—strach před zmohutněním Slovanstva pobalkánského pod vlivem tím; to, a jedině to vedlo k okupaci Bosny a vede dnes k okupaci sandžaku novopazarského. Bosna měla býti táborem. Nový Pazar má býti citadellou. Stojíc na Limu, obemyká Rakousko dnes knížectví srbské podobným okruhem, jako nás Bismarkovo Německo. Od dunajské pevnosti Ršavy až k ústí Sávy pod Bělehradem do Dunaje, odtud na západ až k ústí Driny a podél této přes Vyšegrad až tam, kde ústí Uvac do Limu, obkličuješ moc rakouská dnes Srbsko. A jaký jest osud Černé Hory? Není-liž i tato dnes sevřena kolkolem bodáky rakouskými? Od Spuče pruhem přímořských tvrzí podle Budvy, Kotorska do Sutoriny a odtud dále krajinou Trebiňskou v Hercegovině k výšinám Gackým a Dormitoru a odtud k temeništím Limu a jediný řetěz stráží rakousko-uherských a je-li dnes předním cílem výpravy rakouské Priboj a Plevlje těsně na hranicích srbských, bude jim zejtra Bjelopolje—těsně na hranicích černohorských.

Klínem chtějí vraziti do těla jihoslovanského, aby svoji nemohli ku svým,—ony holopříkré skály na Limu mají sloužiti za pozorovací stanice každého pohnutí tepen srbských a s výšin jejich doufá se dožíti až na sám hrob srbský slávy, až na Kosovo. Nedbá se, že se tím dráždí netoliko vědomí oněch menších však podivuhodně chrabrých národův slovanských, ale i vědomí veliké Rusi, která s rozechvěním zimničným sleduje každý krok Rakouska v těchto končinách, jsouc o něm zpravována i z Bělehradu i z Cetyně i odjinud s rychlostí největší.

Hrabě Andráši nazval tuto politiku politikou rakouských interesův. My bychom jí dali jmeno jiné. Nám nejde o rozum, jaký interes mohli by míti rakouští národové na tom, aby Jihoslované nebyli svými a nepěstovali se starým a jediným ochrancem svým Ruskem přátelství nejvřelejší, anať je víže i víra spolu. Proč upustilo Rakousko ode všeho odporu proti sjednocení se Němců, jakkoliv má samo na 8 millionů Němců ve svých hranicích, kteří hlásí se k bratřím svým "v říši" láskou mnohdy věru více než platonickou. Nevidí-li se v tom pražádného nebezpečí, naopak hledí-li odejmouti ostří této lásce co nejokázalejším střadním přátelením se s Německem.—proč medle, tážeme se, vůči nám Slovanům oblibuje se methoda přímo opáčná? Proč riskuje se tu strašné nepřátelství souseda ruského i všech těch jihoslovanských států od ústí Dunaje až po prameny Limu, proč hledí se tu překážeti téměř dějinnému procesu, kterémuž přestalo se rozumně odporovati vůči Německu, ano se nabádlo, že by každý odpor byl na konec marným a záhubným. Stejné příčiny, stejné účinky. Čemu se nedalo zabrániti na Mohanu, tomu nezabrání se také na Limu, a klíny rakouskému může v tamním sevření býti kdys velice těsno. Již dnes promlouvají listy berlínské o možnosti srážky mezi Rakouskem a Ruskem...Fatální to náhoda, hodna věru, aby se zapamatovala. Dosud jest čas, aby se uzel rozvinul. Ale půjde-li se maďarským tím směrem dále, bude-li se hledět ve srozumění s Tureckem provozovati nad Ruskem a jižním Slovanstvem v Pobalkánsku "ostrý dohled"—může se nepatrný ten pochod do skal novopazarských státi Rakousku cestou velmi osudnou.

"Nár. Listy."

Rozmanitosti.

— Socha republiky. — Paříž obdrží první sochu republiky. Socha ta byla zhotovena r. 1849 v mramorových dílnách v Soitoux na rozkaz vlády, zatím však než došlo k jejímu postavení, nastal státní převrat 2. prosince a od té doby uložena v státních skladech mramoru v Soitoux. Socha bude postavena na náměstí Conti proti akademii, s kopáním základů se již počalo.

— President Grévy a občanská rovnost.—V pátek ráno podivili se úředníci pařížského "Crédit foncier" nemálo spozorovavše uprostřed množství obecenstva, jež bylo shromážděno na nádvoří tohoto velkého peněžního ústavu, aby přijalo podílní listy, připadající na upsané částky, též tvář náčelníka republiky Grévyho, známou každému francouzskému vlastenci. Pan Léveque, místoguvernér ústavu, byv o tom zpraven, opustil ihned svou kancelář, aby pozval Grévyho do místnosti kasovních, kdež mu chtěl doručit jeho obligace a vyplatit přebývající částku. President republiky však odmítl tuto přednost, podotýkaje, že se nesúčastnil upisování co náčelník státu, nýbrž co prostý občan Grévy a že vyčká až přijde naň řada. Tak se také stalo vzdor prosbám místoguvernéra, Grévy zůstal stát v řadě mezi obecenstvem a vyčkal až byli všichni, kdo byli před ním, odbyti.

— O perské armádě píše dopisovatel "Mos. Vědomosti" p. Arskij toto: "Navštívil jsem nedávno perské město Enseli a odebral jsem se do tamního arsenálu. Uprostřed širého dvora, ohraženého dřevěnými ploty a porostlého travou stálo dvanáct hrubých lafet, jimiž patrně po několik let nebylo hnuto, na lafetách spočívala děla různé velikosti. Podél jedné strany dvora táhla se řada polozbořených baráků, kasárna dělostřelců. Po stěnách baráků rozvěšeny různé badry, na zemi ležely hromady všeliké zbraně a mezi tím sedělí vojáci šahovi, dílem zahálejíce, dílem spravujíce svoje "uniformy." Většinou byli bledí a nezdravého vzezření. Zatím co jsem prohlížel děla, slyšel jsem, kterak jeden z důstojníků volal do baráků: "Hassane, přibyl sem nějaký kjafir (křesťan) nesmí viděť, že tu není ani stráže. Vezmi rychle šavli a přecházej po dvoře. Kliď se!" Hassan bos, v roztrhaném, rozepnutém kabátě, hodil rychle přes sebe široký řemen bez kartuše, tasil zrezavělou šavli, vzal ji na ramena jako nějakou motyku a přecházel po dvoře. Brzy na to vyšel na dvůr i důstojník. Představil jsem se mu. "Co soudíte o našich vojácích?" bylo první jeho otázkou. "Líbějí se mně, ale zdá se, že nejsou dosti dobře secvičeni." "Máte pravdu. Avšak mi cvičíme teprv, když vypukne válka," pravil důstojník šahův. "A není pak trochu pozdě?" táži se ironicky. "O nikoliv!" odpověděl prostosrdečně důstojník.

— Nalezená mrtvola kněze.— As před 3 měsíci zmizel ze skotského kláštera ve Vídni řeholní kněz prof. Ed. Meier a nemohl být přese všechno namahání vypátrán. Teprvé po 7 týdnech nalezl policejní strážník v křoví blíže vrchu Galyzinova u Vídně mrtvolu oděnou kněžským rouchem. Hniloba byla již tak pokročila, že nebylo možno rozeznat tvář mrtvoly, toliko dle kněžského roucha a dle papírů u mrtvoly nalezených zjištěno, že to vskutku mrtvola prof. P. Ed. Meiera. Dle polohy, v jaké mrtvola nalezena, nebylo možno zjistit, jakou smrtí P. Maier zešel. Poněvadž však veškeré poměry zesnulého skorem úplně vylučují myšlénku sebevraždy, možno míti za to, že byl zavražděn, oloupen o dosti značnou částku peněz, kterou měl při sobě a pak zavlečen do křoví. Dle jiných správ nalezena prý mrtvola pověšena na stromě blíž sípy Žofiny. Ve věci té zavedeno vyšetřování.

— O cestě prof. Nordenskjølda, jenž jak známo počátkem měsíce září přibyl šťastně do Jokohamy, dochází z Londýna následující zpráva od Nordenskjølda samého: "Vega" opustila Gothenburg dne 4. července 1878 a zdržela se čtyry dny v Tromsoe, aby nabrala potravin a kožešin. Mezi Vaigačem a pevninou bylo moře ledu prosto. Z moře karského pluly jsme čtyry dny k Port Dicksonu a odtud na severozápad od ústí Jeniseje. V Tojoyru byly jsme čtyry dny zdrželi ledem. Dne 19. srpna dostihli jsme k Teidskinu nejsevernějšímu konci Asie, odpočnuli jsme zde na krátko a pluli podél pobřeží poloostrova. Nalezli jsme málo ledu. Dne 26. července pluli jsem kolem ústí Leny a Kolvaje, kdež byla voda prostá ledu. Nyní teprv počaly obtíže, množící se každým dnem. U mysu Kookova a u Venbareny museli jsme se zdržet. Dne 28. byli jsme obklíčeni ledem. Nalezli jsme osady Čukčů na 677 st. sev. šířky a 173·24 záp. délky. Na lodi neonemocněl nikdo skorbutem. Nejkratší den. Měli jsme toliko tři hodiny světlo. Vrchní část slunce viditelna. Provedli jsme mnoho studií a experimentů. Obyvatelů kmene Čukčů jest asi 4000. Bydlí v několika osadách a živí se lovem ryb a mrožů. Zásobovali výpravu masem sobů a medvědů. Viděli jsme mnoho zvěře a četné kachny. Byvše 264 dny ve vazbě ledových ker, byli jsme konečně 18. července 1879 opět uvolněni. Cíl náš byl tím dosažen: jest to první praktické provedení cesty z oceanu atlantského do tichého mořem polárním. Pluli jsme nejprvé do Lawrencebay na straně asijské, odtud přeplouli jsme do Port Clarence na břehu americkém. Na to vrátili jsme se opět k pobřeží asijskému a hledali u Konyanu velmi pečlivě dno mořské, neboť se zde stýkají proudy z arktického i tichého oceanu. Navštívil jsem ostrovy Behringovy a nalezl zde mnoho zkamenělin. Immen nalezl nového obrovského ssavce. Opustil jsem Behringův ostrov 19. srpna a přibyl 2. září večer do Jokohamy. Mužstvo jest zdrávo, nikdo nezemřel. "Vega" jest první loď, jež cestu tuto vykonala." Dále má prof. Nordenskjøld za to, že cesta z Evropy do Asie úžinou Behringovou jest bezpečná. Jak mile se znalost polárního moře rozšíří, nebude plavba z Indie až k ústí Leny činit nijakých obtíží a tím otevřena velká dráha obchodní, od níž zejmena Rusko může očekávat velkolepých výhod. Objevení severovýchodní obchodní cesty prof. Nordenskjøldem jest jednou z nejdůležitějších událostí zeměpisných tohoto století. Avšak nejen v praktickém ohledu jsou výsledky výpravy Nordenskjøldovy velkolepé, neméně skvělých výsledků dodělala se výprava v ohledu vědeckém, zejmena pak ve všech oborech vědy zeměpisné. Za to ručí již osobnost Nordenskjøldova a jeho soudruhů jichž obezřetnost a přesnost v pozorování jest známa. Mimo to měla "Vega" výtečné pomůcky a přístroje k pozorování všeho druhu. Veliteli "Vegy" byli švédský námořní poručík Palander a poručík Brusewitz, z učenců byli na palubě dr. Almquist, zároveň lékař, italský námořní poručík a hydrograf Bove, dánský námořní pobočník a fysik Hofgaard, botanik Kjellmann, pak zoologové Stuxberg a Norquist, ruský důstojník, jenž byl zároveň tlumočníkem. Zásluhy o uskutečnění této výpravy dobyli si zejmena král švédský Oskar, jenž věnoval ze svého soukromého jmění 40.000 korun, tiský znám švédský, jenž povolil výpravě prozatímnou podporu 32000 korun a sibiřský velkoobchodník Sibirjakov, jenž uhradil veškerá ostatní vydání a mimo to, když po několik měsíců nedocházely zprávy o zamrzlé lodi, vystrojil na svůj účet parník "Nordenskjøld", jenž měl výpravě přispět ku pomoci. Loď "Vega" zakoupena byla za 150.000 korun a vystrojena pro pobyt v ledovém moři v Carlskroně.

— Bohatý žebrák.—V německé a české čtvrti potlouká se už drahná léta starý žebrák John Stremmell. V dřívějších letech chodila s ním jeho žena na žebrotu. Stálého příbytku neměli a přenocovali tam, kde jen mohli k tomu přijíti za darmo. Nestálý a bídný život připravil starou ženu o rozum a ona poslána byla do městského blázince. Jakýsi pan Chas. Reiss udílel po mnohá léta Stremmelovi pravidelně podporu. Před 2 roky přišel tento k panu Reissovi a sdělil mu, že má na několika spořitelnách uloženo 16.000 dolarů, že se ale obává, kdyby se to prozradilo, že by musel za ženu svou platit. Proto požádal pana Reisse, aby peníze ty na své jmeno nechal přepsat. To se také stalo. Před půl rokem žádal Stremmel vydání $10000, které obdržel a při tom pravil panu Reissovi, že ostatních $6000 mu daruje za prokázaná dobrodiní. Před několika týdny přišel si ale pro ostatních $6000, které když mu byly odepřeny, zadal žalobu. "D. L."

Westovy jaterní pilulky léčí nestravitelnost.

Nemylný prostředek proti neduhům očním.

ANNY ŠAFÁŘÍKOVÉ výtečný a zaručený **lék na oči**, jest zkušený a osvědčený, vyhojí každý neduh oční, totiž: zapaleniny, zínky, když jsou v počátku, slabost zraku a j. p. se zaručením, když se jej dle předpisu použije.

Cena jedné lahvice 50 cts. Zašle se na každou adresu bezpečně zabalená. Adresa: ANNA SAFARIK, Wilber, Neb.

Westovy jaterní pilulky léčí dyspepsii.

Akrostické heslo.

Užívejte západní léky pro západní nemoce.
Ze tak dobře, věda praví,
I zkušenost to dokazuje,
V případu Brownových léků rodinných.
Eureka pilulky vyléčí zimnici.
Jistě zahojí rány Brownova mast arnikova.
Též bolavý krk ostie dehetove,
Extrakt malin a zázvoru jest spolehlivý
Západní lék pro průjem, úplavici, choleru
A každý měl by jej doma míti.
Polehčení stane německým lékem proti rýmě
A každá zkouška přesvědčí lidi,
Doma míti Brownovy pilulky že radno.
Není přes Brownův balsam proti kašli,
I dobře jej v zásobě chovati.
Lékaři i lékarníci odporoučí
Ext. sarsaparily, pampelišku a Jod potašový
K očištění ledví a očistění krve.

Na prodej u všech lékarníků v Omaze a Nebrasce.

ČAS VŠE ZKUSÍ!

1840. 39 roků 1879.

Od zavedení

PERRY DAVIS' PAIN KILLER!

Zkoušen ve všech možných ponebích a od všech **národů známých Amerikánům**

CO ZEVNITŘNÍ I VNITŘNÍ LÉK STOJÍ V POPŘEDÍ.

NEJVĚTŠÍ ULEVA PRO **opaření, popálení a REMATISMUS!** Hojí **CHOLERU!** CHOLERU DETSKOU, a všechny **střevní nemoce.** V místech kde *zimnice střídavé panují* není léku lepšího.

PAIN-KILLER

Jest připravován z bylin.

Bezpečný k užívání a neškodí se. Užívání jest jednoduché a proto každý měl by se ním zaopatřiti.

Návod k užívání na každé láhvi.

Cena 25c., 50c. a $1.00 za lahev.

Prodává se u všech lékárníků.

Přes Baltimore.

Kdokoli stavem vlast přeje si navštíviti, anebo z Čech povolati hodlá za sebou přátele a známé, měl by k přepravě použíti skvostných nových, železných, šroubových parníků

Sev. němec. Lloydu.

S parníky Severo-německého Lloydu přepraveno do konce roku 1878 přes 700,000 osob.

Následující jsou parníky společnosti této:

	Ton.	Kapitan.
BRAUNSCHWEIG,	3100	UNDEUTSCH,
NUERNBERG,	3100	JABORS,
LEIPZIG,	2500	HOFFMANN,
OHIO,	2500	MEYER,
BERLIN,	2500	LAMKE,
BALTIMORE,	2500	DE LIMON,

plují pravidelně každých čtrnáct dní mezi

Bremen a Baltimore

a převáží cestující za následující ceny:

Z Baltimore do Brém

V mezipalubí $28.00, papírů

Dítky od 1. do 12 let polovičku.

Z Brém do Baltimore

Mezipalubí $28.00, papírů.

Děti od 1. do 10 let polovičku. Kojenci $[illegible]. Lístky tam i nazpět levněji.

Kdožkoli chce přátele z Čech za sebou povolati, může koupiti jízdní lístky u níže psaných jednatelů pro celou cestu z Čech až do Omahy za následující nízké ceny:

Z Prahy do Omahy		$57.25
" Berouna	"	57.75
" České Třebové	"	59.25
" Podmokli	"	54.90
" Budějovic	"	58.50
" Čáslavy	"	57.45
" Chlumce	"	57.00
" Chotěboře	"	58.00
" Choceně	"	59.00
" Chrudima	"	57.25
" Chebu	"	55.50
" Jičína	"	56.50
" Hlinska	"	57.75
" Hořic	"	56.00
" Hostovic	"	57.50
" Josefova	"	56.00
" Mladé Boleslavy	"	56.75
" Klatov	"	57.50
" Kralove Hradce	"	56.25
" Kořna	"	57.00
" Chomutova	"	56.25
" Kralup	"	57.00
" Kutné Hory	"	57.25
" Lysé	"	56.50
" Mělníka	"	56.25
" Mirovic	"	59.50
" Náchoda	"	56.25
" Nepomuku	"	57.25
" Nymburku	"	56.75
" Páky	"	55.75
" Pardubic	"	57.00
" Plzně	"	57.00
" Písku	"	58.00
" Poděbrad	"	57.00
" Příbrami	"	59.25
" Rakovníka	"	58.00
" Zatce	"	56.25
" Skalice	"	56.25
" Strakonic	"	58.00
" Tábora	"	58.75
" Teplic	"	55.50
" Turnova	"	55.25
" Vejhybky	"	57.50
" Veselí	"	59.00
Vodňan	"	58.25
" Votic	"	58.25

☞ Tyto samé ceny dopravní platí pro **Sioux City, Iowa.**

Do **St. Paul** Minn. o 50 centů více.

" **Lincoln**, Neb. o $1.40 centů více.

" **Yankton**, Dak. o $2 více.

DOPRAVA DĚJE SE:

Z Čech do Bremen

po draze v třetí třídě (**ne** ve čtvrté.)

Z Bremen do Baltimore

po parnících Sev. němec. Lloydu (přímo).

Z Baltimore do Nebrasky

po přímé draze (přes Chicago).

Na přístavišti parolodí Severo-německého Lloydu v Baltimore nalezá se zároveň nádraží dráhy **Baltimore & Ohio**, kteráž dopravuje vystěhovalce na západ za ceny levnější, než kterákoli jiná společnost v New Yorku a Philadelphii.

Přirazí-li parník zasvíte se nadraží všem nepřísluším sem lidem, aby vystěhovalci nepadli do rukou všelikým nesvědomitým vydřiduchům, jako se bohužel zhusta na jiných přístavištích děje.

Bližší zprávy podá každému generalní jednatelovi:

A. Schumacher & Co.

5 So. GAY Street,

Baltimore, Maryland.

V Omaha: Aug. Weis, roh Douglas a 13. ul.

V Lincoln, Neb. Ziemer, Ticket Agent.

V St. Paul, Minn. German American Bank.

V Yankton, Dak. A. Schandein.

V Chicagu. H. Claussenius & Co